

Кълни, *va.* maudire, jurer, anathématiser; sacer; 1. *-са*, *vr.* jurer; 2. *fam.* maugréer; 3. (на лжжа), se parjurer; 4. който са кълне често за низашо, un jureur.

Кълчанъ (койшо са кълчи), *sm.* un gesticulateur.

Кълчасть, *adj.* reinté.

Кълчене, *sn.* le geste.

Кълченъ, *adj.* coxal; || *Anat.* sciatique, crural.

— болежъ, *sm.* la sciatique et goutte —, *sf.*

Кълчица, *sf.* filasse de chanvre, la chêne-votte, étope f; 1. (ради затихване буре), la neille; 2. затыкамъ съ —, *va.* étouper; 3. часачъ и продавачъ на —, *s.* chanvrier, ère.

Кълчка, *sf.* l'onanisme *m.*

Кълчамъ, *va.* se masturber.

Кълчиникъ, *sm.* la jambière; 1. (жозданъ), la trousse; 2. (паласка за стрѣлы), le carquois; 3. (на ризница), la tassette, la grève; 4. —, plante, le lotus et lotos.

Кълчакса, *vr.* gesticuler. [m], *va.* nasarder.

Кълчамъ (эжбы), *vr.* grelotter; || (no постъ)

Кълциране (по постъ-тъ), *sn.* la nasarde; || (съ срѣдний прстъ), la chiquenaude.

Клопамъ (взаливо), *va.* récriminer.

Клотикъ, *sm.* Mar. la pomme.

Клончность (чепъстъ), *adj.* rameux, branchedu, touffu.

— свѣщникъ, *sm.* la girandole.

Клонче, *sn. dim.* la branchette, le rameau; || китка сплетенъ -чета, la ramée.

Клонъ, *sm.* la branche, le courson; 1. (на желѣзъ пжъ), l'embranchement *m.*; 2. (отъ еленски рога), Vén. le merrain; 3. -нове (отъ дърво), la ramure; 4. пущать -нове, *v. imp.* ils se ramifient; 5. сплитане -нове, Bot. la fosciation.

Клоня (къмъ ибъю), *vn.* se porter à; || *fig.* tendre à, pencher.

Клубистъ, *sm.* un clubiste. [un clubiste.

Клубъ, *sm.* le club, le cercle; || членъ на —.

Клупна линія (лика на 8), *sf.* Géom. la lemniscate.

Клунъ, *sm.* l'anse *f.*, noeud coulant *m.*; 1. Mar. la bourrèche, demi-clef, épissure *f.*; 2. (лика на 8, флеонго), laces d'amour *m.*; 3. (отъ ивица на забрадка), la fontange; 4. (отъ пошъ), ruche de tulle, *f.*; 5. вързвамъ на —, *va.* nouer, genoper; 6. вързване съ —, Mar. la genope; 7. правя -нове (у племе), *va.* remmailler.

Клъкавецъ (на пръстието), *sm.* Anat. la phalange; || вторъ —, la phalangine.

Клъкавостъ, *sf.* l'infirmité *f.*, la couardise; || *fig.* la mollesse.

Клъкавиця, *sm.* un couard.

Клъкавъ, *adj.* infirme, molasse, lâche, couard, mou ou mol; || *fam.* écloppé; || ставамъ —, *vr.* mollir, bléchir.

Клъкавъ човѣкъ, *sm.* une mazette.

Клъкамъ, *vr.* s'effacer.

Клѣтка (огнище въ градина), *sf.* le carré, le découpé, ados *m.*, planche *f.*; 1. Agric. la côteière; 2. Anat. le cellule; 3. (кафезът.) la mue; || (за кокошки), la poussinière; || (за зѣброве), la loge; 4. правя на -тки прѣстъ-та, *va.* Agric. bécuiller.

Клѣтчастъ, *adj.* Anat. celluleux.

— сплитъ, *sm.* Anat. tissu cellulaire *m.*

Клѣтчица, *sf. dim.* la logette; || (прыстъ около цѣтника), la plate-bande.

Клѣтъ (за разширяване), *sf.* l'équarrissoir *m.*; 1. (за кола), Гайдан *m.*; 2. распорка (у месари), la tinet; 3. (стълбичка за панагало), un bâton de perroquet; 4. изваждамъ на вѣнъ дървени гвоздеи или -чки, *va.* décheviller.

Клѣчица, *sf.* la bûchette, la touche.

Клѣмъсъ, *sm.* Mar. la bauquière.

Клюзъ, *sm.* Mar. l'écubier; -зенъ, d'écubier; — бакъ, la gatte; || — сакъ, tampon d'écubier, *m.*

Клюмамъ, *vn.* ployer, 'hocher.

Клюмнатъ, *adj.* baissé, dévers.

Клюпорогъ, *sm.* oiseau, le calao.

Клюнцы, *sm. pl.* l'aqueduc *m.*

Клюнъ (на пилечъ), *sm.* le bee, la bequée.

Клюсакъ (конски), *sm.* le traquenard.

Клюска, *sf.* la 'haquenée; || *v. imp.* il amble.

Клюсканица, *sf.* l'amble *m.*

Клюскарь, *sm.* une 'haquenée; || (конъ), cheval amblier *m.*

Ключалка, *sf.* la gâchette, le loquet, paneton *m.*; 1. Techn. le fermoir; 2. (на брава), Поброн и ауброн *m.*; 3. женска —, la gâche; 4. (ключалченъ езыкъ), le pêne et pêle; 5. дръпамъ —, *va.* déverrouiller; 6. повличане на —, l'obronnière *f.*

Ключалчица, *sf.* le loquetteau.

Ключарка, *sf.* femme de charge, de menage *f.*

Ключарство, *sn.* la sommellerie. [un caissier.

Ключарь, *ка,* *s.* boursier, sommelier, ère; ||

Ключенце, *sn.* la clavicule.

Ключенъ камъкъ (на сводъ), *sm.* Archit. le cleaveau, clef de voûte, *m.*

Ключъ и **От-** (и Mus.), *sm.* le clef et clé;

1. (на вода), la source; 2. (за), le corrigé; || *fig.* clef de; 3. (камъкъ у сводъ), le clausoir; 4. съ —, à clef; 5. подъ —, sous clef; 6. колелце за -чове, le clavier; 7. огаждане съ —, le cléidomancie; 8. (за нагласяване), l'accordeoire *m.*; 9. извира съ — (за иззоръ), elle sourcille ou sourde.

Кметове, *sm. pl.* les principaux *m.*

Кметство (староство, нивъ съ тънка въ лѣхия), *sm.* la starostie.

Кметъ, *em.* un sénéeur, prévôt *m.*; || (или спахия), un staroste; || (въ Швейцария), un landamman.